

**ВІКОВІ ЗМІНИ МІКРОАРХІТЕКТОНІКИ
КОМПАКТНОЇ РЕЧОВИНИ СПАЛЕНИХ ТРУБЧАСТИХ КІСТОК**

Голубович П.Л., асистент

Запорізький державний медичний університет, кафедра судової медицини

В експериментах вивчено 225 поперечних шліфів-блоків виготовлених з діафізів спалених до сірого розжарювання плечових кісток від скелетів загиблих чоловіків (150) і жінок (75) у віці від 17 до 94 років. При стереомікроскопічному вивченні звертали увагу на гістоструктуру поперечних шліфів (наявність чи відсутність загальних зовнішніх і внутрішніх кісткових пластинок), а також проводився підрахунок на 8-16 ділянках площею 1мм^2 окремих форм остеонів (вторинних циліндричних, материнсько-дочірніх, дочірньо-материнських, дочірніх — 1, 2, 3, 4 генерацій, остеонів з перебудованою центральною частиною, остеонів зі зміщеним гаверсовим каналом, багатоканальних сплоснених, остеонів-співустів. Встановлено, що загальні кісткові пластинки з віком потоншуються і до 50 років зникають. Загальна кількість одних остеонів на одиниці площі з віком збільшується, а інших — зменшується. На основі статистичної обробки числових матеріалів і математичних розрахунків виведено формулу і отримаві рівняння множинної регресії, які дають можливість обчислити вік загиблої невідомої людини у процесі їх ідентифікації з відхиленням від дійсного віку на + 5,07 років.